

מראי מקומות לשיעור תשעה באב ותשעת הימים תשפ"א הרב שבתי סלבטיצקי שליט"א

לחיות גאולה!

תענית כו, ב: "משנכנס אב ממעטים בשמחה"

שו"ע או"ח סי' תקנב סע' יב : ערב תשעה באב במנחה נהגו שלא לומר תחינה משום דאיקרי מועד. הגהות מיימוניות, הלכות תעניות, ריש מנהגי תשעה באב.

שו"ע שם סע' ד ולעולם בטי' באב לא נפלו בתחנונים מפני שקרוי מועד, שנאמר קרא עלי מועד "קרא עלי מועד לשבר בחריי"

מכות כד : וכבר היו רבן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא היו מהלכין בדרך... פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו לצופים קרעו בגדיהם, כיון שהגיעו להר הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור' עקיבא מצחק. אמרו לו מפני מה אתה מצחק? אמר להם מפני מה אתם בוכים? אמרו לו מקום שכתוב בו "והזר הקרב יומת" ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה! אמר להן לכך אני מצחק. דכתיב "ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הפהן ואת זכריהו בן זכריהו" (ישעיהו ח, ב) וכי מה ענין אוריה אצל זכריה, אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני אוריה כתיב "לכן בגללכם ציון שדה תהרש" (מיכה ג, יב), בזכריה כתיב "עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים" (ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה) (זכריה ח, ד), עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו, עקיבא ניהמתנו, עקיבא ניהמתנו.

רמב"ם סוף הלכות תעניות : כל הצומות האלו עתידים ליבטל לימות המשיח. ולא עוד אלא שהם עתידים להיות ימים טובים וימי ששון ושמחה, שנאמר: כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו

ברכות ס : כל מאן בעביד רחמנא לטב עביד

רש"י דברים ו בכל לבבך" (ספרי) ד"א בכל לבבך שלא יהיה לבך חלוק על המקום

ישעיה יב א : ואמרתי פיוס יהוא אודך יהוה פי אנפת פי ישב אפך ותנחמני:

ויקרא רבה פרשה ט אות ז : רבי פנחס ורבי לוי ורבי יוחנן בשם רבי מנחם דגלילא, לעתיד לבוא כל הקרבנות בטלין וקרפן תודה אינו בטל.

בראשית יח ב : ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן.